

De MeesterZ

2002/2003

2

De MeesterZ

De MeesterZ is het clubblad van Schaakvereniging UVS (Uit Vrienden Samengesteld). Het blad verschijnt vier maal per seizoen en wordt gratis verstrekt aan leden en ereleden van de vereniging.

Bestuur UVS

Stefán Brouwers (voorzitter)
Francois Dreuning (secretaris)
Rob Bisschops (penningmeester)
Frans Nijenhuis (wedstrijdl. intern)
Michiel de Kruijf (wedstrijdl. extern)

Redactie

Stefán Brouwers (hoofdr.)
Jan vd Westelaken (eindr.)
Maarten van Rooij
Ruud vd Plassche jr

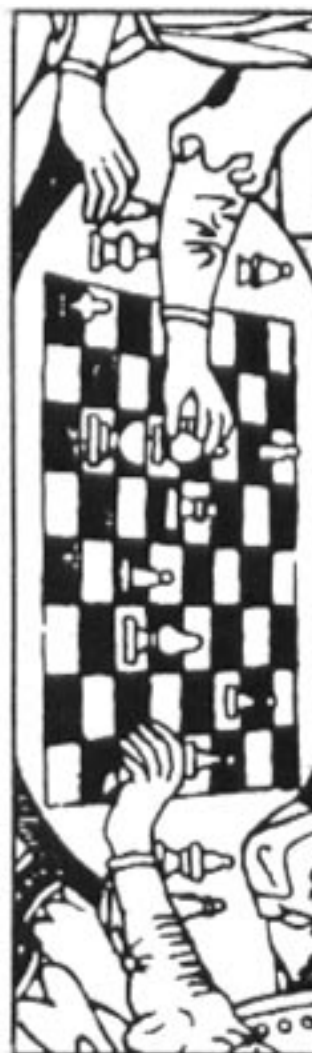
Kopij bij voorkeur per email naar:
j.vandewestelaken@chello.nl of
stefanbrouwer44@hotmail.com.

Website UVS

uvs.ontheweb.nl
[of members1.chello.nl/j.vandewestelaken/uvs/]

Contributie

volledig	€ 65,80
intern	€ 47,65
extern	€ 47,65
studenten	€ 45,38

Siësta in de A-groep

Kin Sun Cheung (1900) - Ruud van de Plassche (2050)

UVS A-groep 18.02.2002: Ruy Lopez: Deferred Steinitz: 5 c3 f5. [KSC]

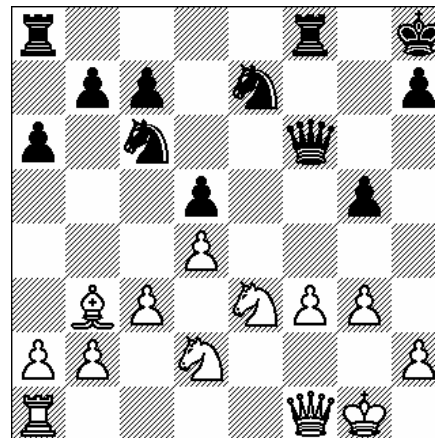
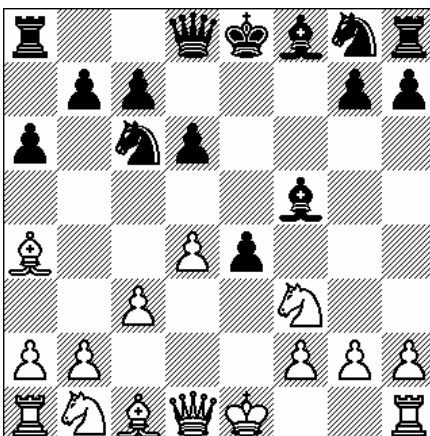
Een partij tegen Ruud is altijd leuk. Tot nu toe speelden we al jaren bij mijn wit-partijen Schots. De laatste paar partijen vond ik enigszins saai worden. We speelden dezelfde varianten en Ruud won vaker dan ik. Tijd om te experimenteren; het Spaans leek me wel wat. Ik heb er veel over gelezen. Het schijnt een opening te zijn voor de rijpere schaker.

Volgens Ruud speelden we de Siësta-variant. Ik had wel wat voorbereid, maar niet de Siësta-variant. In de veronderstelling dat Ruud maar wat deed, probeerde ik zijn opzet met mijn achtste zet te weerleggen (diagram 1). Een paar zetten later stond ik optisch al verloren.

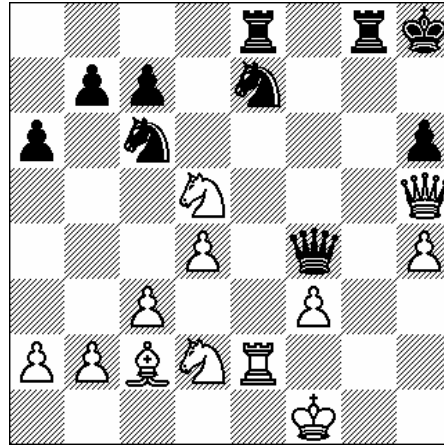
Om uit de wurgstelling te komen geeft wit rond de twintigste zet een kwaliteit (diagram 2). Ik kreeg hiervoor spel op de koningsvleugel met mijn lichte stukken. Dat maakte blijkbaar indruk op Ruud. In een hectische stelling met allerlei tactische wendingen en valletjes liet hij een aantal goede mogelijkheden liggen. Waarna wit beter kwam te staan. Op de 32ste zet miste wit een kans (diagram 3). Ik was al blij dat ik eruit was en bood remise aan. In de slotstelling was het zeker de moeite waard om nog iets te proberen met wit.

1.e4 e5 2.Nf3 Nc6 3.Bb5 a6 4.Ba4 d6 5.c3 f5 6.exf5 Bxf5 7.d4 e4 (zie diagram 1).

De Siësta-variant. **8.Bg5?! De Tsjjësta-variant? 8...Be7 9.Nh4 Be6** De weerlegging van de Tsjjësta-variant. **10.Bxe7** [10.Qh5+ Bf7 11.Bxe7 Ngxe7] **10...Ngxe7** zwart staat beter] **11.g3 0-0 12.0-0 Bh3 13.Re1 d5 14.Bb3 Kh8 15.Nd2 Qd6 16.f3?** [Een fout van wit. 16.Nf1 Na5 is beter, maar wit blijft slechter staan.] **16...g5 17.Ng2 Qf6** [17...exf3 18.Nxf3 Bg4 19.Rf1 Qf6 20.Nge1 was een andere mogelijkheid voor zwart. In de partij speelt zwart volgens Fritz de sterkste voortzetting] **18.Rf1 e3** [18...Bxg2 19.Kxg2 e3 20.Nb1 Na5 21.Bc2 was ook mogelijk, maar zwart komt ook niet verder] **19.Nxe3 Bxf1 20.Qxf1**

Fritz taxeert deze stelling als ongeveer gelijk. **20...Rad8 21.Re1 Qf7 22.Ne4! Qh5 23.Nd2** [23.g4 Qh6 24.Nc5 zou volgens Fritz voordelig zijn voor wit] **23...h6 24.Bc2 Qf7 25.Qh3 Kg7** [25...Rd6 en zwart staat een fractie beter. Na de koningszet krijgt wit kansen] **26.Qg4 Rde8 27.h4 Qf6 28.Qh5** [28.f4!] **28...gxh4 29.gxh4 Qf4 30.Re2 Kh8** [30...Rd8 31.Rg2+ Kh8 32.Re2 en zwart staat goed volgens Fritz] **31.Nxd5 Rg8+ 32.Kf1** [veel beter was 32.Kh1 Nxd5 33.Rxe8 Nf6 34.Rxg8+ Kxg8 35.Qg6+ En wit staat 2 pionnen voor.]

32...Nxd5 33.Rxe8 Ne3+ 34.Ke2 Nxc2 35.Rxg8+ Kxg8 36.Qg6+ Kh8 37.Qxc2
wit bood remise aan. (½–½)

■ Tsji Sang Cheung

Naschrift redactie:

Het gemak dient de mens, zal Tsji wel gedacht hebben. Fritz spuugt de varianten moeiteloos uit, maar helaas in de Engelse notatie. Voor wie daarvan geen kaas heeft gegeten:

N = Paard; B = Loper; R = Toren; Q = Dame; K = Koning.

Miniatuurjes

Terug van weggeweest: het miniatuurje. Partijen van minder dan 20 zetten die wel aardig zijn om eens even na te spelen. De verliezer denkt daar meestal anders over.

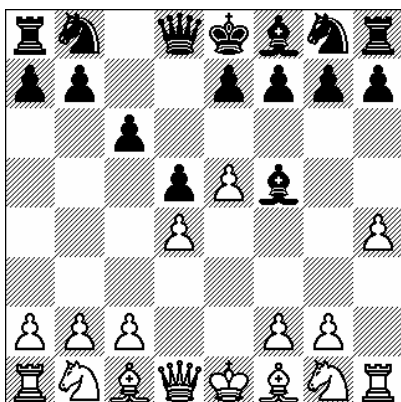
Het komt maar zelden voor dat ik miniatuurjes in mijn notatieboekje aantref, of er staat steevast 1/2-1/2 onder. Laatst mocht ik het zeldzame genoeg van 'kort en krachtig' toch weer eens beleven, in een interne partij tegen Wim Krabbendam (zwart).

1. e4 c6 2. d4 d5 3. e5

De doorschuifvariant van de Caro-Kann. Scheelt alweer een hoop hoofdvarianten.

3...Lf5 4. h4

Een zijstraat, waarin ik ooit Ruud vd Plassche ben tegengekomen. Mij leek het een doodlopend steegje, maar hij had er wel vertrouwen in. Als het gaat zoals in deze partij, kan ik hem alleen maar gelijk geven.

Eigenlijk is 4. h4 een flauw zetje, om te kijken of zwart wel bij de les is. Speelt hij nietsvermoedend h6 (of nog erger, e6), dan zijn de rapen gaar.

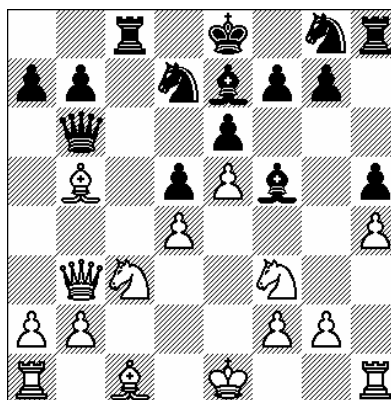
4...h5

Zo hoort het. Hoe het nu verder moet, weet ik niet, omdat ik tegenwoordig niet meer gehinderd word door enige theoretische kennis van betekenis. Helaas word ik nog wel geplaagd door Bossiaanse restbeelden, waardoor ik met regelmaat zetten doe die in andere varianten blijken thuis te horen. De harde schijf kan helaas niet geformatteerd worden.

5. c4 e6 6. Pc3 Pd7 7. cxd cxd 8. Pf3 Le7

De ontwikkeling van zwart ziet er ongemakkelijk uit, van enige coördinatie in de verdediging is geen sprake. Tijd voor een plaagstootje.

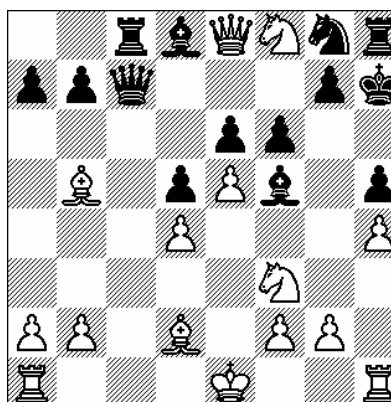
9. Db3 Db6 10. Lb5 Tc8

11. Ld2 Ld8?

Wil a6 mogelijk maken, maar de dame raakt bekneld. Hierna gaat het snel.

12. Pa4 Dc7 13. Pc5 Ke7 14. Pxd7 f6 15. Db4+ Kf7 16. Df8+ Kg6 17. De8+ Kh7 18. Pf8++.

Het Gouden Ei van de schaker

Soms word ik tijdens een partij onweerstaanbaar getrokken naar een verkeerde zet. 'Aangetrokken door een verkeerde zet' is misschien een betere formulering. Iedereen zal wel de verleiding kennen van een spectaculaire zet waarvan je de consequenties niet helemaal kunt berekenen, maar het is niet die verleiding die ik bedoel. Zij lijkt er wel op, maar er is een essentieel verschil. Ik doel namelijk op zetten waar ik wél een oordeel over heb, namelijk dat die zet *niet* goed is. Toch heb ik vaak de neiging die zetten tóch te spelen. Het gaat dan natuurlijk niet om zetten die onomstotelijk fout zijn, maar om zetten waarvan ik het gevoel, de overtuiging heb, dat het niet de goede zet is.

Waar komt die suïcidale neiging vandaan?

Ik herinner me goed de partij, zelfs het exacte moment in die partij, dat ik me voor het eerst bewust realiseerde dat ik de WENS had een zet te spelen tegen mijn berekening in. En door dat bewustzijn realiseerde ik me ook waar die destructieve drang vandaan kwam. Ik zat in een vreselijk schakersdilemma: de enige manier om er echt achter te komen dat je oordeel - dat de betreffende zet FOUT is - correct is, is *het spelen van de zet*. Er zit in mij als schaker een innerlijke drang tot de ondergang, om maar de Waarheid te kunnen weten.

Bijna tegelijkertijd schoot door me heen: dat is precies dezelfde drang als de drang van de hoofdpersoon uit het bekende boek van Tim Krabbé, *Het Gouden Ei*. (Voor dat ene clublid dat het boek niet heeft gelezen: op weg naar Frankrijk voor een vakantie verdwijnt de vriendin van de hoofdpersoon spoorloos, wanneer zij even is uitgestapt voor het kopen van een versnapering bij een benzinestation. Hij gaat obsessief naar haar op zoek, niet zozeer om haar terug te vinden, als wel om te weten wat er met haar gebeurd is. Uiteindelijk komt hij in contact met de man die zijn vriendin heeft ontvoerd, die hem voor de keus stelt: hij kan te weten komen wat er met zijn vriendin is gebeurd, maar de enige manier is, is hetzelfde te ondergaan als zij. Hoewel de hoofdpersoon welhaast zeker weet dat zijn vriendin dood is, kiest hij ervoor te Weten.)

Dat *weten door te doen* is het centrale thema van het boek. Ook de dader komt tot zijn daad doordat hij zoekt naar het bewijs dat hij geen misdadiger is. Maar de enige manier om dat bewijs te krijgen is: het daadwerkelijk plannen en beginnen met het uitvoeren van de misdaad. Als er een punt komt dat je geweten je zegt niet verder te gaan, dan ben je inderdaad niet tot die misdaad in staat. Zoals wij allen weten bereikte de dader van Krabbé nimmer dat zegenrijke *point of return*.

Ik denk dat elke schaker het hier besproken dilemma kent, hoewel de een er beter tegen bestand is dan de ander. Ik ben bang dat ik een van de zwakste geesten op dat punt heb. Zo heb ik ook de neiging om de tegenkansen van mijn tegenstanders wanneer ik gewonnen sta niet te neutraliseren. De nieuwsgierigheid of ik ook win zonder me druk te maken over die tegenkansen is te groot (of zou dat een teken van overmoed zijn?).

Ook schakers op hoog niveau lijken last te hebben van dit dilemma. Zouden die vele onverklaarbaar slechte zetten van Jan Timman er niet uit verklaard kunnen worden? Of het tegen beter weten in vasthouden aan bepaalde inferieure openingen door Loek van Wely (of is dat vooral eigenwijzigheid?).

Door die treffende overeenkomst tussen het dilemma van de schaker met het dilemma van de hoofdpersoon, ben ik mij af gaan vragen of Krabbé - zoals wij eveneens allen weten behorende tot de soort der schakers - juist dit dilemma van de schaker heeft willen schetsen in zijn boek. Of is hij misschien, op een minder bewust niveau, door dit dilemma geïnspireerd tot het schrijven van het boek. Ik denk wel eens dat *Het Gouden Ei* alleen maar door een schaker geschreven had kunnen worden.

Kees Fens

Zo spelen die gasten van het eerste

De spelers van het eerste hebben op verzoek van de redactie een van hun externe partijen geanalyseerd, zodat ook de rest van de club een kijkje in de keuken van de KNSB-spelers wordt gegund.

Hoe speelt het eerste?

Dit schaakseizoen mocht het eerste het genoegen smaken om voor de tweede maal op rij te schaken in de derde klasse landelijk. Een unicum in de UVS-historie, en in eerste instantie was het doel dan ook klassebehoud. Dit jaar waren wij versterkt met meneer Willemsen, een oudgediende dus, en een zekere Er vd Plassche, dus dat gaf goede hoop. Die werd bewaarheid toen wij de eerste twee wedstrijden achter mekaar wisten te winnen. Wij waanden ons van de positie van underdog ontheven, zeker daar er ook geen SMB-team in de derde klasse H aanwezig was (aardige jongens hoor, daar niet van, maar waarom moeten wij altijd van ze verliezen?), en een enkeling nam zelfs al overmoedig het woord promotie in de mond.

Op 30 november jongstleden togen wij dan ook in een goede stemming naar Rotterdam, met het vaste voornemen om, na deze twee luisterrijke overwinningen, nu de hekkensluiters van de derde klasse H toe te voegen aan onze zegekar. Gezeten in de fraaie bolide van invaller Ten Bos, en verder in het illustere gezelschap van Bisschops en v Rooij, zag ik het Hollandse landschap aan mij voorbij vlieden. Om de tijd te doden besloten wij – nu er toch zoveel geestkracht bij elkaar verzameld was – de beide voorronden van de Nationale Wetenschapsquiz op te lossen: v Rooij had zowel die voor de jeugd als die voor volwassenen meegenomen. Die van de jeugd ging wat moeizaam ('Waar blijft een wind als je die niet laat?' luidde een van de lastige vragen), maar die voor volwassenen ging ons beter af. Dat was natuurlijk logisch, zoals v Rooij snedig opmerkte, want waren wij immers geen volwassenen?

Zo vloog de tijd voorbij, en soepel stuurde Ten Bos zijn bolide naar het clublokaal van het voormalige Volmac, tegenwoordig opgescheept met de duistere naam Vastned. Een van onze teamleden (wij noemen geen namen) moest vanwege enigszins uit de hand gelopen cafébezoek de avond tevoren op zoek naar een drogisterij alwaar men het wondermiddel Alka Seltzer verkocht. Wij zochten alvast onze teamgenoten van de andere auto op, die reeds met de tegenstander aan de praat waren geraakt. Na enige inleidende verbale schermutselingen namen wij achter de borden plaats. Welnu, om u een lang verhaal te besparen – en Jan van de Westelaken heeft het vast al geraden – natuurlijk moesten wij weer verliezen tegen het op elo verreweg zwakste team, dat tot nog toe uit twee wedstrijden slechts tweeënhalve bordpunt bijeen had vergaard. Mijn partij leverde nul punten op; analyse vindt u hieronder. Er vd Plassche kreeg met zwart een weinig ambitieuze opening tegen, liet één aanvalskansje liggen, en kwam er niet meer door. vd Veer speelde weer eens een echte Kees-partij: beetje ruimtevoordeel in de opening, stukken goed plaatsen, pionnen naar voren, doorbreken en uitschuiven. v Rooij is dit seizoen in blakende vorm: een mooi vol punt; zijn analyse volgt eveneens hieronder. Cheung had wellicht te veel oog voor zijn heldin Peng, die in dezelfde zaal voor het eerste van Vastned speelde en wie hij om een handtekening wilde vragen, wat hij geloof ik niet gedaan heeft maar in elk geval kwam hij op zijn eigen bord niet verder dan een remise waarmee hij ook nog goed weg kwam. Bisschops deed een mooi pionoffer, maar dan moet je daarna natuurlijk wel die kwaliteit pakken als dat kan Rob! – dat deed hij om onnaspeurlijke

redenen niet en hij verloor. Invaller Ten Bos verloor een stuk, rechte zijn rug en sleepte er toch een remise uit. Willemsen ten slotte maakte in volgens eigen zeggen betere stand een fingerfehler die hem de kwaliteit kostte en enige tijd later ook de partij. Voor degene die niet meegerekend heeft: wij verloren met 3½ – 4½.

Uit deze summiere samenvatting kunt u natuurlijk niet zo veel opmaken. Om aan de opdracht van onze gewaardeerde redacteur – Hoe speelt het eerste? – gevolg te geven, heb ik de spelers gevraagd om een analyse van een (fragment van) partij. Hieronder kunt u dus een antwoord vinden op deze prangende vraag.

Volledigheidshalve schets ik u nog even het slot van ons enerverende uitje.

Na het droevige verlies te Rotterdam besprak een select gezelschap alle gebeurtenissen van die dag in een sfeervolle ambiance. In plaats van het gebruikelijke gezuip en gevlugger waaraan bepaalde elementen in het eerste (wij noemen geen namen) zich na elke externe wedstrijd weer menen te moeten overgeven, besloten wij namelijk eens te gaan dineren in het vermaarde Kantonees specialiteitenrestaurant Kwok Pau. De fijnbesnaarde naturen Er vd Plassche en Cheung aten zelfs met stokjes, Bisschops probeerde dat ook even, terwijl vd Plassche jr als hoekig logisch-positivist natuurlijk gewoon de botte bijl, pardon, ik bedoel mes en vork hanteerde.

Het eten was voortreffelijk. Jasmijnthee, Heinekenbier en niet te vergeten geroerbakte aubergine en tofublokjes in zwarte-bonensaus verzachtten ons verlies, deden ons alle niet te baat genomen

Erik van de Plassche

Als je extern speelt gaat het om het teambelang. Essentieel is dus niet verliezen. Maar hoe? Ik probeer - door schade en schande wijs geworden - in ieder geval meer tijd over te houden dan

kansen, vergeefse aanvalspogingen en misrekeningen vergeten. Het godenmaal bracht ons in een milde stemming, om niet te zeggen de typische berusting en bezonkenheid die het zogeheten ‘stevig tafelen’ kan schenken. Weidse vergezichten verschijnen de wijsgerig aanlegde mens dan voor zijn geestesoog: de hoge doelen die naar hij beseft onbereikbaar zijn, maar waarnaar hij toch blijft streven (Aanschouwing van de Idee van het Goede, Mystieke Eenwording met de Kosmos, een Intiem Avondje met Judith Polgar). Daarna raakten wij verzeild in een gesprek over het werkende leven, dat immers noodzakelijk is voor een bestaan als volwaardig burger in de maatschappij, of polis, zoals ons reeds geleerd wordt door de oude Griek, deze meester aller wetenschappen, de Stagiriet, leraar van Alexander de Grote, schepper van de logica, Plato’s briljantste leerling (als u het nu nog niet weet moet u *Filosofie voor Dummies* maar gaan lezen). Wat wilden zij nog in hun werkende leven, wat waren hun ambities? Bisschops en Er vd Plassche toonden zich in dit gesprek waarlijk wijze mannen: tevreden met wat zij hebben, het midden der deugden treffend. vd Plassche jr gaf uiting aan de merkwaardige wens om nog ten minste éénmaal in zijn leven de halve wereld over te fietsen. En Cheung? Ach, dat had u natuurlijk al geraden. Wapeninspecteur in Irak, dat leek hem een prachtvak. Unmovicer, altijd al willen worden.

vd Plassche jr

En dan nu de partijen en partijfragmenten.

mijn tegenstander. Want meestal worden partijen in de tijdnoodfase beslist. En zo won ik de eerste twee partijen tegen Brunsum en Stein. Tegen H. Dam uit Brunsum ging dat met zwart zo:

1. d4 Pf6 2. Pf3 e6 3. c4 c5 4. Pc3 (de lafaard!) 4. .. cxd4 5. Pxd4 a6 6. a3 Pc6 7.

e4 d6 (en zo ben je in het drierijensysteem van het Siciliaans belandt) **8. Le2 Le7 9. 0-0 0-0 10. Le3 Ld7** (misschien is 10. Dc7 gevolgd door 11. .. b6 beter) **11. f4 Tc8 12. b4 Dc7 13. Tc1 Db8** (anders 14. Pd5!) **14. De1 Pxd4 15. Lxd4 Lc6?!** (hier is 15. .. e5 beter) **16. Dg3! Pe8** (zwart heeft opeens weinig zinvolle zetten meer; dan maar proberen wat af te ruilen) **17. Ld3 Lf6 18. e5 dxe5 19. fxe5 Le7 20. Pe4** (sterk is ook eerst 20. Lb6) **20. .. Td8 21. Lb6** (en wint dacht wit; zwart offert echter de kwaliteit en krijgt - zeker in tijdnood - opeens tegenspel) **21. .. Txd3 22. Dxd3 Dxe5 23. Tce1 Dh5** (zwart heeft natuurlijk onvoldoende compensatie - bv. na 24. Lc5 - maar wit gaat meteen in de fout) **24. Tf2?! Dg6 25. Dg3?? Lxe4 0-1**

Ook mijn tweede partij won ik in tijdnood. Na de hele partij beter gestaan te hebben begon het geknoei toen we allebei nog een minuut of 5 hadden - maar ik iets meer! En ja hoor; mijn tegenstander ziet mat in één over het hoofd. Zo zie je maar, als je maar kunt klokkijken.

■

Ruud van de Plassche

Gemiste kans?

Wit: vd Plassche jr
Zwart: H. Logman

Dit is mijn partij uit de 3e ronde, dus tegen VastNed R'dam.

1. e4 d6
2. d4 Pf6
3. Pc3 c6

Ken ik niet. Heet geloof ik de Leeuw.

4. f4 Da5
5. Ld3 e5
6. Pf3 exd4

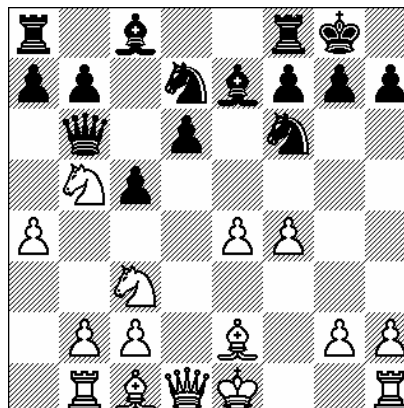
Lg4 lijkt mij sterker.

7. Px4 Db6
8. Le2 Le7
9. Tb1 c5
10. Pdb5 Pbd7
11. a4

Bij bijvoorbeeld 11 0-0 is na 11 ... a6 12 Pa3 Dc6 de dreiging b5 erg lastig, vond ik.

11. ... 0-0

Volgens mij sta ik hier goed, alleen het paard op b5 staat daar wat raar. Maar wat is in deze stelling het juiste plan? Ik weet het eigenlijk nog steeds niet. Misschien meteen rokeren en het wat vreemd geposteerde paard naar e3 en ten slotte d5 ompelen? Mijn volgende loperzet ontnemt het paard e3.

12. Le3 Te8
13. 0-0 a6
14. Pa3 Dc7
15. Lf3 Lf8
16. Pc4?

Dit kan niet goed zijn, want het geeft zwart de kans een stuk te ruilen, waarmee zijn ruimtegebrek is opgelost. Maar wat dan. Misschien 16 g4 en het beste van de aanval hopen?

16. ... Pb6
17. Pxb6 Dxb6

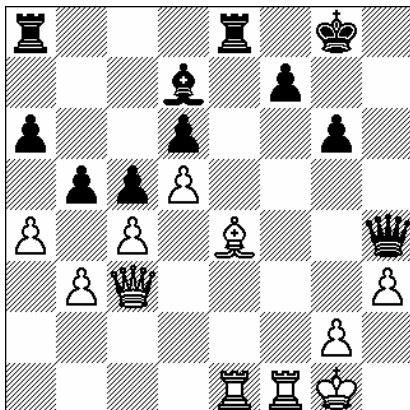
18. h3 Ld7
19. Dd3 Db4!

En opeens is het wit die last van zwakke pionnen heeft: a4 en e4. Ik heb iets gemist en een gemaakt, maar wat precies weet ik nog steeds niet. Ik kan de boel nog net redden.

20. b3 Lc6
21. Pd5 Pxd5
22. exd5 Ld7
23. Ld2 Db6
24. c4 Dd8
25. Le4?

De loper staat daar erg krom. Ik moet hier nog steeds beter staan. Ik denk dat meteen f5, gevolgd door het posteren van de lopers op c3 en c2 een beter plan was geweest.

25. ... g6
26. f5 Lg7
27. Tbe1 b5!
28. Lc3 Lxc3
29. Dxc3 Dh4
30. fxg6 hxg6

Inmiddels sta ik door mijn wankelmoedige spel, de ruil van mijn goede loper, zwarts tegenstoot op de damevleugel en zijn actieve dame slechter. Pionverlies is nauwelijks te vermijden. Ik overzie de wat wankel positie van mijn toren op e1 en speel het vreselijke:

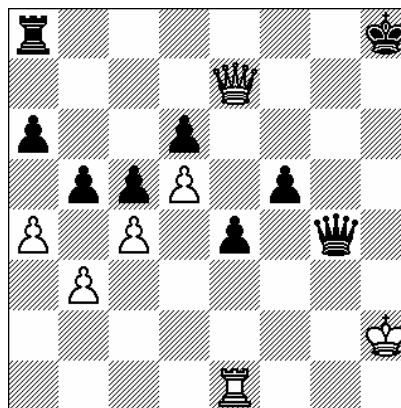
31. Df3 f5!

Stukverlies. Dan maar gaan schwindelen.

32. g4 fxe4
33. Df7+ Kh8
34. Dxd7 Dg3+
35. Kh1 Dxh3+
36. Kg1 Dg3+
37. Kh1 Tf8
38. De7 Dh3+

Even de tijdcontrole halen, denkt zwart.

39. Kg1 Dg3+
40. Kh1 Dh3+
41. Kg1 Dxg4+
42. Kh2 Dh5+
43. Kg2 Dg4+
44. Kh2 Tf5?!
45. Txf5 gxf5

Mijn tegenstander speelde met uiterste precisie en haalde elke tegenkans eruit, maar zijn 44ste zet was misschien een misser. Na wat ik speel, is het meteen uit, maar na 46 Te3 zie ik niet hoe zwart moet winnen. Opnieuw dus een gemiste kans.

46. Df6+? Kh7
47. De7+ Dg7
48. Dxd6 Tg8

Wit wordt gegelijnd, bijv. 49 Te2 Dg1+ 50 Dh3 Dh1+ 51 Dh2 (of Th2) Df3+ 52 Kh4 Dg4x. Ik gaf daarom op.

Maarten van Rooij

SLECHTE LOPER?

Vastned 3 – UVS 1

Corry Vreeken – Maarten van Rooij

Rotterdam 23-11-2002

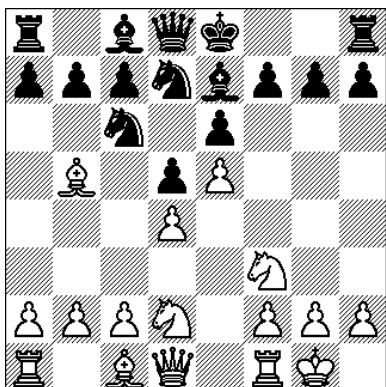
Hoewel mijn tegenstander op leeftijd is, verwijst de titel niet naar haar loopvermogen. In deze partij is zwart opgescheept met twee dramatische lopers. De zwarte loper staat alleen maar in de weg. De witveldige loper doet niets anders dan twee achilleshielen (op één been kan men niet staan nietwaar?) van de zwarte stelling (c6 en e6) verdedigen. Maar iemand die Frans speelt is dat gewend.

1. e4 e6 2. d4 d5 3. Pd2 Pc6

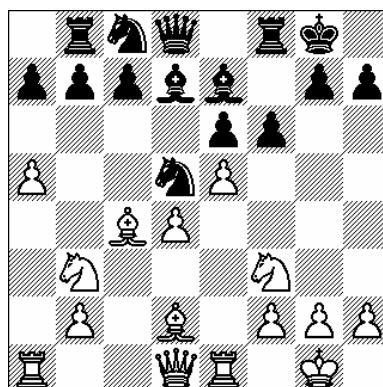
Leuke opening met weinig theorie; wat wil je nog meer? Je moet er wel een beetje tegen kunnen om lang gedrukt te staan.

4. Pgf3 Pf6 5. e5 Pd7 6. Lb5 Le7 7. O-O

Hier moet zwart de loper tot een verklaring dwingen. Dat doet zwart niet en daardoor krijgt wit gedurende de hele partij zware druk op de witte velden. Na 7... a6 moet wit wel slaan op c6. Zwart probeert dan snel het centrum aan te tasten met f6 en c5)

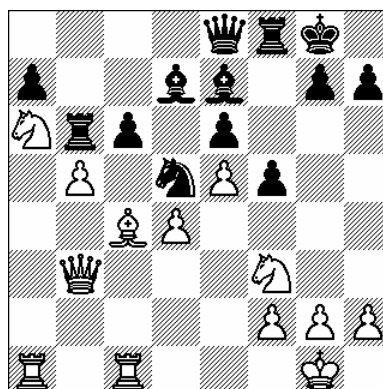

**O-O? 8. Te1 Pb6 9. a4 Ld7 10. Lf1 f6
11. a5 Pc8 12. Pb3 Tb8 13. c4 Pb4 14.
Ld2 dxc4 15. Lxc4 Pd5**

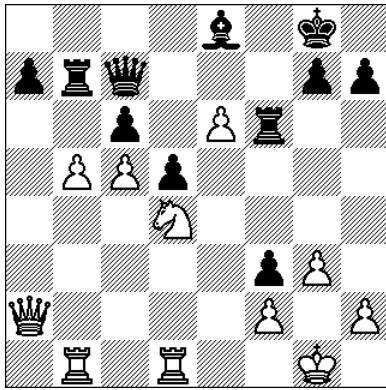
Zwart heeft een belangrijk doel bereikt. De pion op d4 kan zwak worden. Dan moet zwart echter wel heer en meester over veld d5 zijn. En dat is eigenlijk in de hele partij niet het geval geweest. Wit springt erg makkelijk om met de damevleugelpionnen. Die kunnen later een smakelijk hapje voor zwart worden.

**16. Pc5 c6 17. b4 b6 18. Pa6 Tb7 19. b5
De8 20. Db3 f5 21. Tec1 bxa5 22. Lxa5
Pcb6 23. Lxb6 Txb6?**

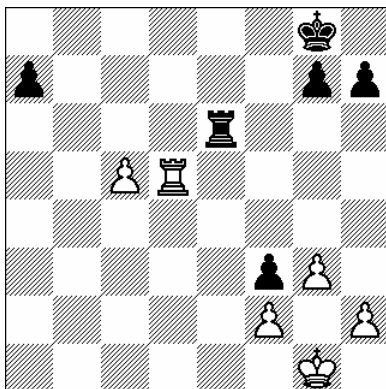

Txb6 is iets te veel op het gevoel gespeeld. De penning over de b-lijn is natuurlijk een aantrekkelijke bijkomstigheid. Wit begon echter al een beetje in tijdnood te komen. In dat licht ziet axb6 er wel aardig uit. Zwart houdt het witte paard gevangen en wil met Dg6 en Pf4 tegenkansen zoeken. Nu kan zwart wel eindelijk van de zwarte loper afkomen, maar daardoor wordt de pionnenstructuur wel drastisch gewijzigd. Wit krijgt een onverwoestbaar paard op d4.

**24. Pc5 Lxc5 25. dxc5 Tb7 26. Pd4 Db8
27. Lxd5 exd5 28. e6 Le8 29. Da2 Dc7
30. Td1 Tf6 31. Tab1 f4 32. g3 f3**

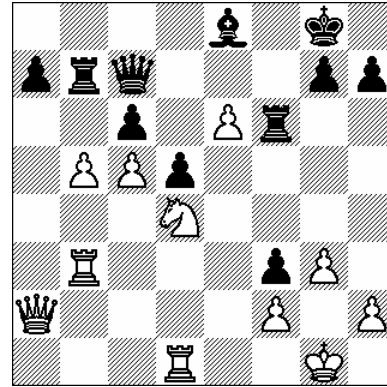
Hier staat wit wel erg lekker. Afwickelen is echter niet meteen winnend. Na 33. bxc6 Lxc6 (33. ..Txb1 34.Dxb1 Lxc6 35.Pxc6 Dxc6 36.Db8+ Tf8 37.Dd6! wint) 34. Pxc6 Dxc6 35. Txb7 Dxb7 36. Dxd5 Dxd5 37. Txd5 Txe6 is het volgende toreneindspel ontstaan. Er wordt wel eens gezegd (mijn grootmoeder zei het al) dat toreneindspelen altijd remise zijn. Ook hoor je wel eens zeggen (In de V&D, op de markt) dat toreneindspelen het moeilijkste onderdeel zijn van het schaakspel. Welke les valt hier nu uit te trekken? In ieder geval dat het handig is om in mindere stelling af te wikkelen naar een toreneindspel.

Het is niet duidelijk wie hier beter staat. Zwart heeft de verst verwijderde vrijpion en wit de verst opgerukte vrijpion. Dit soort afwikkelingen zitten er steeds in en wit moet steeds afwegen of ze erop in moet gaan of niet. Mijn plan in de vorige diagramstelling was mat te zetten op g2. Daar moest natuurlijk nog wel wat

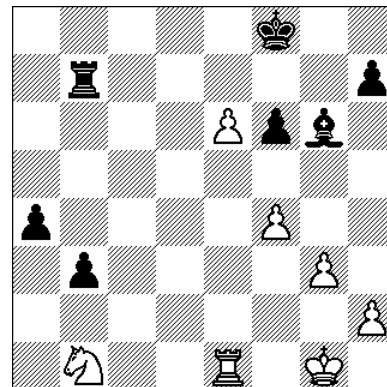
denkwerk voor verricht worden. Maar dat denken liet ik liever over aan mijn tegenstander. Zij had nog vijf minuten om een flink aantal winstvarianten door te rekenen.

33. Tb3

Tb3 is de beslissende fout. Wit heeft de hele partij druk gehad over de diagonaal a2-g8. Door die druk heeft zwart zich geen moment vrij kunnen maken. Nu wordt echter de diagonaal onderbroken en meteen valt de spanning weg. Dat ene moment is genoeg. Zwart neemt het initiatief over. Een directe winst voor wit is echter moeilijk te vinden. Na 33.Td3 De5 34. bxc6 Tc7! En wit moet opeens een hoop problemen oplossen!)

33... cxb5 34. c6 Tb6 35. Tc3 b4 36. Txf3 Txf3 37. Pxf3 b3 38. Db2 Dxc6 39. Pd4 Db7 40. Tc1 a5 41. Te1 De7 42. Pf5 Df6 43. Dxf6 gxf6 44. Pe7+ Kg7 45. Pxd5 Tb7 46. Pc3 a4 47. Pb1 Kf8 48. f4 Lg6

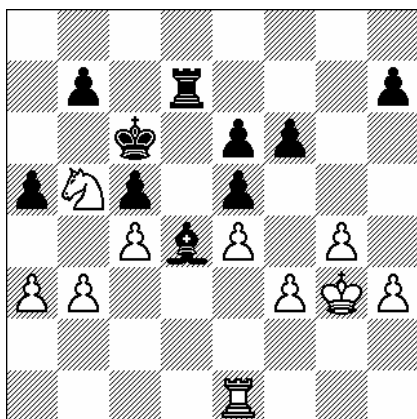
(De triomf van de loper. Nadat hij de hele partij veruit de mindere is geweest van het sterke paard, zijn de rollen nu omgedraaid. Zwart kan hier eigenlijk niks meer fout doen. Wit wil in ieder geval de 50 zetten gehaald hebben)

49. Pa3 b2 50. Kg2 b1D 51. Pxb1 Txb1 52. Te3 Tb3

■

Rob Bisschops

In een spannend treffen met het achttaal uit Stein stond UVS in het vijfde uur aan de leiding met 3,5 – 2,5 en waren Erik v/d Plassche en ikzelf nog bezig om de overwinning in de wacht te slepen. Erik stond wat slechter, dat was tenminste mijn oordeel, dus moest ik maar voor de overwinning gaan. Dat moet dan wel overeenkomen met de realiteit op het bord, en dat was het geval. Een partij overigens, die tot op dat moment saai was en niet al te best. Pas rond de eerste tijdscontrole kreeg zwart het beste van het spel:

40., a4! Dit creëert een opening, die er kansrijk uitziet voor zwart. Er ontstaan wat zwaktes in het witte kamp. **41.b4...** waarschijnlijk wit's beste mogelijkheid; maar zwart heeft een vervolg. **41...., Lb2. 42.Td2, La3:.** **43. bc5:** Het is niet moeilijk om te zien dat 43. Pa3:, cb4 verloren moet zijn; de vrijpionnen zijn te sterk. Na de tekstzet wint zwart geforceerd een pion. **43....., Lc5:.** **44. Ta2, a3. 45. Pa3:, Td4 46. Pb1, Tc4 47. Pd2,**

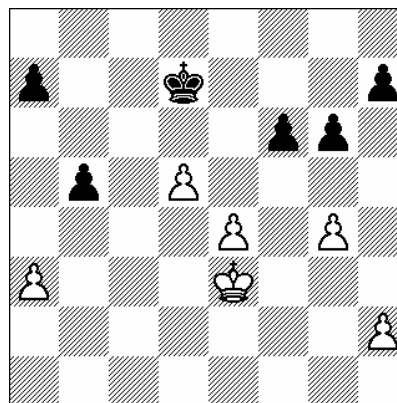
Tc3..... Wit wil nu de zwarte pionnen gaan aanvallen, wat faalt op de kwetsbare positie van het witte paard. **48. Ta8, Td3 49. Pc4, Kb5 50. Pb2, Td2 51. Pa4, Lb4....** met de bedoeling **52.La5** en het paard is ingesloten, zo dacht ik. Maar na **53. Pc5** kan wit nog proberen het toren-eindspel te houden. Maar mijn tegenstander zag het niet, gaf zijn paard weg en de partij. Er volgde nog **52. h4, La5 53. Tb8, b6 54. Pb6, Lb6: 55. Th8, Kc6 56. Th7:, Le3 57. g5, f5 58. ef5:, ef5: 59. f4, ef4: 60.Kh3, Lg1 en mat.**

■

Thomas Willemsen

Wit: B. Brassé

Zwart: T. Willemsen

Echt een eindspel voor Meneer Willemsen, zou je denken. Maar schijn bedriegt. Zwart speelt hier het allerbelabberdste **38...g5?** Beter was hier natuurlijk **38...Kd6 39.Kd4 a5 40.h3 b4 41.axb axb 42.Kc4 b3 43.Kxb3 f5 44.gxf gxf 45.exf Kxd5 46.Kc3 Ke4 47.Kd3 Kxf5** met remise.

39.Kd4 Kd6 40.Kc3 a5 41.Kd4 h6 42.h3

Hier kom ik behoorlijk wat tempo's tekort en opgeven is op zijn plaats; maar ik probeer nog even wat:

42...a4 43.Kd3 Kc7 44.Kc3 Kb7 45.Kb4

Kb6 46.d6 – ik moet hier de d-pion ophalen en mijn a- en b-pion gaan verloren

– **46...Kc7 47.d7 Kxd7 48.Kxb5 Kd6**

49.Kxa4 Ke5 50.Kb4 Kxe4 51.a4 Kf4

52.a5 Kg3 53.a6 Kxh3 54.a7 Kxg4
55.a8D f5 56.Dg2+ Kf4 57.Dh2+ Kg4
58.Dxh6 f4 59.De6+ Kg3 60.Df5 – nog
maar een pion geven – **60...f3 61.Dxg5+**
Kh2 62.Dh4+ Kg1 – hier moet wit
natuurlijk Dg3+ spelen en einde verhaal –

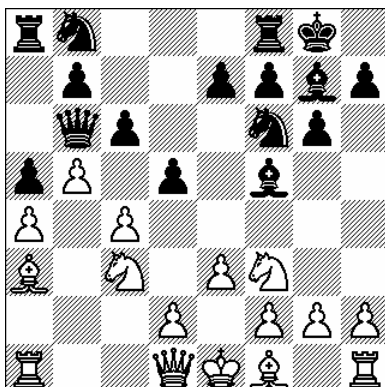
63.De8+ Kg2 64.Kc3 – tja, wel een beetje
laat maar dankjewel – **64...f2 65.De2 Kg1**
66.Dg4 Kh2 67.Df3 Kg1 68.Dg3+ Kh1 en
remise. (FOEI, SCHAAM JE, THOMAS!)

“U hebt heel goed gespeeld, meneer!!!”

Hij was amper 12 jaar!
 “U hebt heel goed gespeeld, meneer!!!”, zei hij nadat ik hem gefeliciteerd had met de overwinning. Ik negeerde zijn opmerking en nodigde hem uit de partij elders te analyseren. Hij reageerde met “U hebt heel goed gespeeld, meneer!!!”, alleen nu iets luider zodat ook mijn burens René en Stefan het goed konden horen. (Het onderdrukte geginnik van de twee ontging mij niet.)

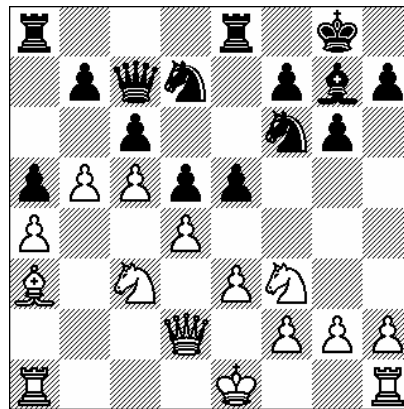
Bij het analyseren bleef hij mij voortdurend bij iedere zet vertellen dat ik weer de beste zet gevonden had en dat ik erg goed gespeeld had. Alleen 10. La3 was niet goed, daarmee verloor ik een tempo en kon hij zijn stukken nog beter ontwikkelen. Vòòr La3 was er nog niet veel aan de hand. Nà La3 was de stelling verloren voor mij. Met een prachtige aanval werd ik volledig van het bord gezet!

- Wit: Ik Zwart: Etienne Goudriaan
 UVS 2 -Schaakmaat 3 (geb.1990)
1 b4	c6
2 e3	Pf6
3 a3	a5
4 b5	Db6
5 Pf3	d5 (op xb5 volgt 6 Pc3 b4
7 axb4 Dxb4 8 La3!! etc)
6 a4	g6
7 c4	Lg7
8 Lb2	o-o
9 Pc3 (d3 is degelijker) Lf5	
10 La3 ? (nutteloze en slechte zet!)	

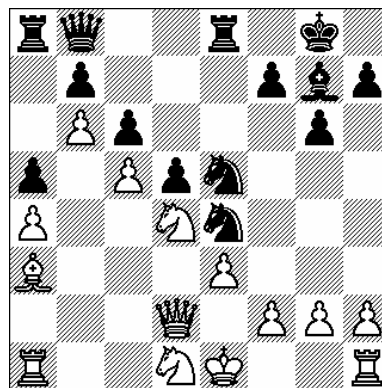

Optisch is er nog niet zoveel aan de hand! Maar vanaf nu gaat de stelling linea recta de afgrond in.

10	Te8
11 c5	Dc7
12 d4	Pbd7
13 Ld3	Lxd3
14 Dxd3	e5 !
15 Dd2	(er is geen verdediging meer; ook 15 xe5 lost niets op. bv:
15 Pxe5 16 Pxe5 Dxe5 en de witte stelling wordt net als in de partij opgerold!

15 ...	xd4
16 Pxd4	Pe5
17 b6	Db8 !
18 Pd1	Pe4

19 Dc2	Pg4
20 Lb2	Pexf2
21 Pxf2	Pxe3
22 Dd3	Pc4 +
23 Kf1	Pxb2
24 Dd2	Pc4
25 Dd3	De5

0-1

Weggespeeld!!!

Nu pas begrijp ik hoe mijn tegenstanders
zich gevoeld moeten hebben 44 jaar
geleden toen ik 12 jaar was!

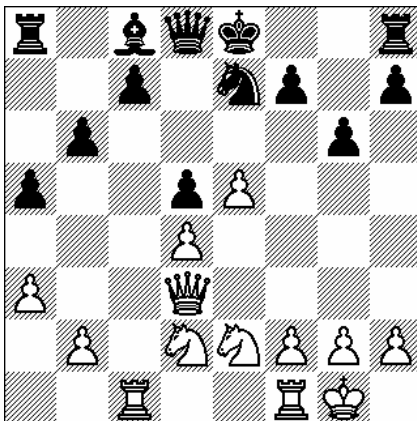
Lambert Hofman

Een partij van UVS 2 tegen Velp

Klaus Wüstefeld krijgt eindelijk zijn “revanche” voor een historische thrillerpartij van pakweg 15 jaar geleden.

Het toeval wilde dat ik de afgelopen maand tegen Velp weer tegen die mijnheer van der Linden uit Velp kwam te spelen. Het was een hartelijk weerzien en langzaam kwam ons beider geheugen over een partij van vroeger weer op gang. Een partij met een indrukwekkend verloop met thrillerachtige elementen, schokkende persoonlijke gebeurtenissen en een onverwachte uitslag. Degradatie van UVS hing er van af. Op deze indrukwekkende partij, die ik toen (buiten mijn medeweten!) verloor, kom ik straks nog terug, maar eerst nog die revanche van onlangs.

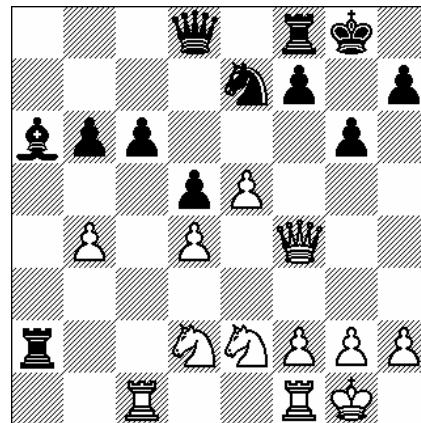
De afgelopen maand was mijn partij (bij een stand voor UVS van 3½ punt) **uiteindelijk** beslissend voor winst of verlies tegen Velp. Na de opening kon ik tevreden zijn. Geen directe winstmogelijkheden, maar een stelling, waarin ik toch de voorkeur geef aan wit. Kijkt u zelf maar.

Wit: Klaus Wüstefeld (UVS 2)
Zwart: vd.Linde (Velp)

De opening is (voor wit in ieder geval) voltooid. Het witte centrum is sterk, kan niet aangevallen worden door f6 of c5 . Tc1 beheerst de c-lijn. De velden f6 en h6 zijn begeringswaardige velden voor de witte stukken. De paarden en de dame kunnen alle kanten op...., maar toch: ik zie geen directe winstkansen en zwart dreigt met het (volgens mij) lastige La6 . Vandaar dat ik b4 speel vanuit diagram 1. (doel: na La6 ...b5!); misschien is b4 toch

niet zo'n goed idee, want na afruil der pionnen krijgt zwart de open a- lijn en veld a2 voor de toren.

Op diagram 2 is gebeurd, wat ik vreesde. De toren heeft de a-lijn en is geposteerd op de belangrijke tweede rij.

Het witte paard is gepend, terwijl La6 het andere paard pent. Niet prettig, maar er is geen reden tot paniek. Ik heb nu mijn hoop gevestigd op een koningsaanval via Dh6 met hulp van Pg5, Pf6 of Th3, maar hoe moet dat? Ik ging eerst met Te1 het paard dekken. 22.Te1... waarna zwart vervolgde met 22....., Le2x 23.Te2x... nu volgt zwart met Dd7 om pion c6 te dekken, anders kan zijn paard niet weg naar f5, vandaar dus 23....., Dd7.

Kijk nu naar het derde diagram.

De beslissende fase

Wat doet wit in diagram 3 om de partij tot winst te voeren?

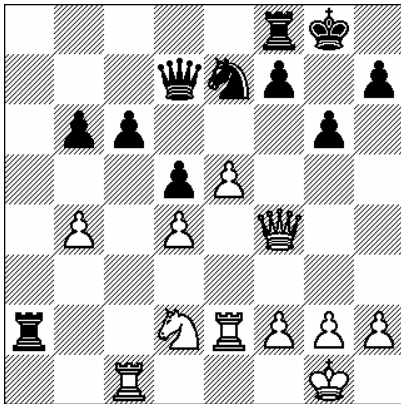

Diagram 3, na 23...., Dd7
(dekt pion c6)

Vanuit diagram 3 dreigt zwart met Pf5 pion d4 aan te vallen en gelijk Dh6 te verhinderen. Wat nu? Misschien g4? Of een interessant schijnoffer met 24. Te3, Td2x?! 25.Th3! Zwart kan nu zijn toren redden met 25...., Te2. Dan volgt wit met een sterke aanval: Dh6! Wit krijgt dan minstens zijn paard terug. Maar deze variant is niet helemaal geforceerd. Plotseling zie ik (pas na 10 minuten!) een zet, die mogelijk werd door Dd7. Mijn tegenspeler was volkomen verrast (ik zelf ook): 24. **Pe4!**

Ik moest na die beslissende zet toch nog lange tijd heel precies spelen om de winst binnen te slepen, waarmee UVS met 4½ punt haar eerste winst binnenhaalde....

En daarmee had ik tegelijk ook mijn revanche voor 15 jaar geleden!

Wat voor sensationeels gebeurde er 15 jaar geleden?

Zo ongeveer 15 jaar geleden dreigde UVS (bij verlies tegen Velp) te degraderen. Aan het einde van de avond waren twee partijen niet klaar, die partijen werden (zoals dat toen de gewoonte was) “afgebroken”, d.w.z. de stelling werd genoteerd, de aan zet zijnde partij moest een zet op een papiertje noteren en in een enveloppe deponeren. De teamleider bekeek of het de moeite waard was om nog verder te spelen.

Zo ja, dan werd een tijdstip gekozen, waarop de partij zou worden uitgespeeld.

Wij hadden 3½ punt en moesten uit die twee partijen dus nog **één punt** binnenhalen. Anton van Heezen “*stond gewonnen*”. Mijn partij moest “*verloren*” gegeven worden, het was onnodig hem uit te spelen. Dat was tenminste het oordeel van de teamleider (overigens geen lid meer van UVS). Ikzelf zag nog kansen (in het belang van UVS!) en stond erop, dat mijn partij (een week later overigens) uitgespeeld zou worden. Ik vond die week (na moeizame analyse van alle varianten) een manier om (niemand hield dat voor mogelijk) geforceerd remise te spelen. Daags tevoren belde ik van der Linde voor een afspraak om uit te spelen.

“Hoezo partij uitspelen? Jullie teamleider belde me aan het begin van de week al op, dat jullie de partij hadden opgegeven! Hij had gelijk! Er zat echt niets meer voor je in! Wij begrepen al niet waarom je hem wilde uitspelen”.

Ik legde de heer Van de Linde uit, dat de teamleider niet met mij had overlegd over de opgave. Ik was evenmin achteraf ingelicht over die opgave, zodat ik nog onnodig een aantal dagen pittig had geanalyseerd. Vervolgens liet ik de heer vd Linde zien hoe ik de partij geforceerd remise kon maken. Hij was stomverbaasd en gaf toe, dat remise de enige juiste uitslag was, maar **officieel was mijn partij wel verloren verklaard**. Ik was woedend! Gelukkig zou het punt van v. Heezen voldoende zijn om degradatie te voorkomen, maar de heer van Heezen verloor helaas zijn gewonnen staande partij! Van Heezen legde uit: zijn tegenstander had een verrassende zet, waar hij niets tegen kon doen. UVS degradeerde. Het was een schrale troost voor mij, dat mijn eventuele (verdiende!) remise degradatie niet had kunnen voorkomen.

■ Klaus Wüstefeld

FOUTE FOUTEN

Er zijn vele wegen die naar Rotterdam leiden. Maar vanuit Nijmegen duurt zo'n reis gewoon altijd lang. Maakt niet uit welke weg je begaat. De A15 is vanwege de werkzaamheden aan de Betuwelijn voortdurend onder constructie. Da's leuk voor het publiek (de passagiers) maar wellicht wat minder leuk voor de chauffeur. Dus werd geheel democratisch ("Omdat ik dat vind!" sprak Ten Bos. Omdat hij terwijl hij deze woorden uitsprak het stuur in handen hield voelden wij wel dat tegen deze uitspraak nu even niet geageerd diende te worden.) het besluit genomen dat de A12 een beter alternatief was.

Saaie weg dus. Gras, bomen en koeien. En een speler die schuimend, fluimend en spuitend de nacht gerekt had tot hanengekraai, zonsopgang en ochtenddauw allang weer tot het verleden behoorden. Komt niks uit, uit zo'n jongen. Gelukkig zijn er twee kleine Ten Bosjes, wat betekent dat in de auto zeiltjes en 'natte handjes' aanwezig zijn om de gevolgen van wagenziekte te verdoezelen. Maar niet getreurd. Intellectuelen vermaken zich in dergelijk gevallen met lichte kost als cryptogrammen en andere leuke puzzeltjes.

Plotseling was daar De Wetenschapsquiz!

"Je fietst samen met je vriendin de berg af. Jij, een leuke jongeman van 21, blond lang haar en bruine ogen. Zij een wufte schoonheid van amper 20 lentes jong die donker gekruld met groene ogen haar vrolijke wereld inkijkt. Wie is het eerst beneden?"

1. Jij, je hebt immers blond haar.
2. Zij, ze heeft immers groene ogen.
3. Geen van beide – onderweg besluiten jullie om niet aan deze quiz mee te doen."

Dat was de eerste vraag. Jammer genoeg was onze teambioloog (Cheung) in de verkeerde auto gestapt. Zijn altijd gewaardeerde opmerkingen over alles wat groeit en bloeit (met name vrouwen; op de fiets of achter de kinderwagen) werden node gemist tijdens deze rit. Toch menen wij dat we het goede antwoord op deze vraag hebben kunnen geven. Men wikt en weegt. Denkt, discussieert en komt tot de slotsom dat groene ogen zoveel voordelen hebben dat ook in dit geval deze kwaliteit beslissend zou moeten zijn.

Ondertussen zijn we knooppunt Grijsoord al voorbij en doorkruisen we de Veluwe. Niet dat er veel van te zien is. Saaigheid is uitgevonden aan de snelweg. Kan niet anders. Een eindspel van koning tegen koning is er een avontuur bij. Maar De Wetenschapsquiz heeft wel 20 vragen. Niet getreurd dus. Er was zelfs een schaakvraag bij.

"Je speelt op een schaaktoernooi tegen een negentigjarige. Je maakt een blunder en je tegenstander wil je Dame slaan. Hoe reageer je?"

1. Je zegt je tegenstander dat hij al gezet heeft.
2. Je zegt je tegenstander dat hij een ander stuk heeft aangeraakt.
3. Je gaat met je vriendin van een berg naar beneden fietsen en je doet wie het eerst beneden is.”

Zo zie je maar weer dat wetenschap helemaal niet moeilijk is. Analyseren is het terugbrengen van ingewikkelde zaken naar ‘the basics’. Bovendien legt de wetenschapper verbanden die logisch en controleerbaar zijn. En de basics hier zijn duidelijk. Als je oud wordt kun je problemen krijgen met je geheugen. Ook je oog-hand coördinatie kan te wensen overlaten. En de verbanden zijn, als je even verder kijkt, ook niet moeilijk te leggen. Er is hier slechts een antwoord mogelijk: wit speelt Siciliaans!

Veenendaal is inmiddels achter de rug. Onze fluimende, spuitende schuimer begint bij zijn positieven te komen. Dan is zo’n zeiltje wel handig. Wat nu het beste is vragen wij ons af.

1. De spuitende, schuimende fluim uit de auto zetten.
2. De schuimende, fluimende spuiters een paar glazen bier geven.
3. ’s Nachts op het strand naar de golfslag luisteren en de sterren tellen in het gezelschap van een groenogige met donkere krullen.

Moeilijk probleem. Het moeilijke is dat we dan met zijn vieren met die krullenbol op het strand komen te zitten. Het wordt dus 1. Maar we beloven wel dat we hem op de terugweg op komen pikken. En daar ga je dan als team. Met zeven spelers verlies je dan natuurlijk. Met harde gevechten en taaie tegenstand wist het heldhaftige eerste team de schade in Rotterdam te beperken tot $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$.

Op de terugweg maakten we de twintig vragen van De Wetenschapsquiz vol. Het lezen is wat moeilijk bij het licht van voorbijflitsende auto’s. Tot Ten Bos besluit om vlak voor een vrachtwagen te gaan rijden. Die jongens houden ervan om lekker dicht achter je te rijden. Overdadig leeslicht! De vragen vormen nauwelijks problemen. Alle antwoorden goed, verwachten we.

Bij de Shell bij Veenendaal pikten we onze schuinsmarcheerder op. Hij wist direct het antwoord op de volgende vraag:

“Je hebt een geweldige kater omdat je team heeft verloren van het zwakste team uit je klasse. Wat doe je?”

1. Zuipen tot je erbij neer valt.
2. Drinken tot de rest van het team onder de tafel ligt.
3. Met je team de bieromzet van Camelot in 1 avond verdubbelen.”

Het antwoord was: “het is toch een meerkeuzevraag? Nou dan kies ik ze alle drie!”

GRANDE

Lekker schaken bij UVS

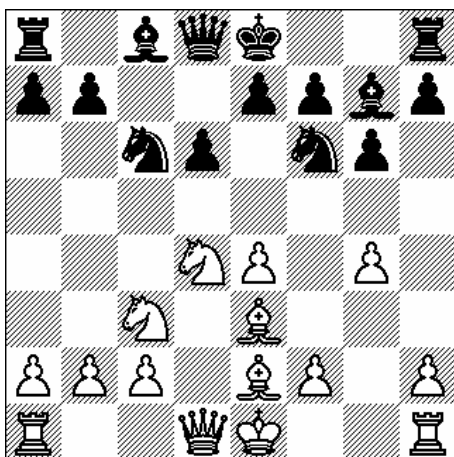
Ongeveer anderhalf jaar geleden besloot ik me aan te sluiten bij de schaaksatellietclub van Nijmegen, UVS. Zoals de naam al zegt, uit vrienden samengesteld. Ik werd in de eerste turnus die ik speelde ingedeeld in de B-poule, hier zaten inderdaad echte vrienden, die dachten ach kijk een nieuw clublid en nog afkomstig van SMB, hoe zorgen we dat die zich hier zo snel mogelijk thuisvoelt?

Nou dat heb ik geweten, een van mijn eerst avonden trad ik met zwart aan tegen Dhr. Ten Bos. Die partij verliep als volgt:

René – Bram

1) e4 c5 2) Pf3 d6 3) d4 cxd4 4) Pxd4 Pf6 5) Pc3 g6 6) Le3 Lg7 7) Le2 Pc6

Dit is nog allemaal bekend (zie diagramstelling) hier besloot René echter tot het minder nauwkeurige, maar vast goedbedoelde **8) g4??**

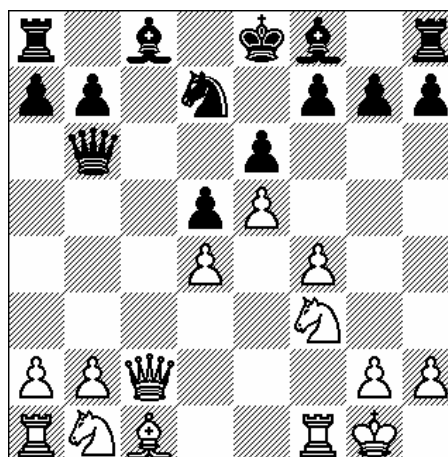
Waarop ik natuurlijk even een pion meepakte met....ziet u het? **8) ... Pxd4 ! 9) Lxg4** (Pxc6 werkt ook niet, omdat ik de loper op e3 pak en dan de witte dame, wat zwart stukwinst oplevert) **Lxg4 10) Dxd4 Pxd4**. Deze partij werd daarna op eenvoudige wijze gewonnen door mij. Zo zouden er nog enkele partijen van op zijn minst twijfelachtige aard volgen. Eenmaal gepromoveerd naar de A-groep, daar hoorde ik volgens menigeen ook thuis (?!).

Nou dat heb ik geweten, het begon dit jaar met een lekkere pot tegen Cheung; ik had thuis nog even gekeken wat te doen op zijn 3.

f3 in de Pirc (ja Chi, iedereen weet onderhand wel dat je dit speelt), de partij ging als volgt:

Chi – Bram

1) e4 d6 (je kunt je wel op een Franse variant voorbereiden, maar dan moet je dat natuurlijk niet gelijk laten blijken) **2) d4 Pf6 3) f3 d5 4) e5 Pfd7 5) Ld3 c5 6) c3 Pc6** (in het Frans moet je e6 zolang mogelijk uitstellen, als niet-Frans-speler) **7) f4 e6** (nu moet het wel, anders krijg je e6 gevolgd door Dh5 en snelle executie tegen je hoofd) **8) Pf3 Db6 9) Lc2** (het moest gebeuren, hier was ik uit de theorie...en zie hoe kwetsbaar...) **9) ... cxd4** (al onnauwkeurig) **10) cxd4 Pb4 11) 0-0 Pxc2 12) Dxc2...**

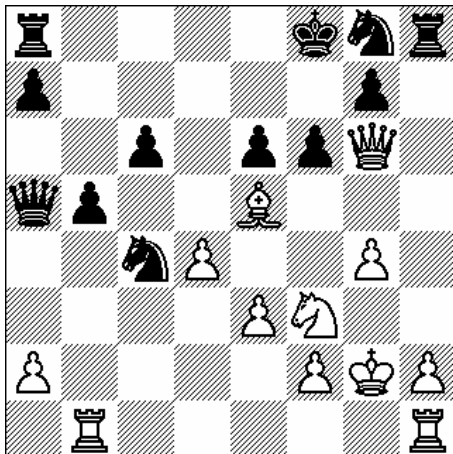

Zo, dacht ik, ik heb zijn witveldige loper alvast geruild, dus voorlopig hoef ik niet bang te zijn voor offers op h7 en zijn dame kijkt ook al niet naar de koningsvleugel, wat zou het zwarte plan zijn in deze stelling? Aha, ik zie het al, druk op d4 uitoefen, hoe doe ik dit het snelst? Juist, een paard naar c6 en hopla.....mag u raden welke zet ik hier speelde?

Ik kan je zeggen, dat Chi vervolgde met Dxc8+ en dat ik toen niet terugpakte maar opgaf.

Zo, dat was de 1^e nul in de A-groep, gelukkig had ik nog een witpartij tegen Anton voor de boeg, 4 weken later. Ik dus thuis even gekeken hoe ik die Pirc van hem nu weer ging kraken, iedere keer met dezelfde variant winnen gaat ook vervelen. Je moet schaken namelijk ook voor jezelf interessant houden. Dus ik een variant voorbereid, kom bij UVS binnenlopen, zet bord en stukken op, pak een klok, kijk op het indelingsformulier en daar staat Anton - Bram.... Hmm, dat verandert de zaak, ach kijk daar heb je Anton net, geen tijd om te balen, knop om en iets uit de koker toveren; ik kwam redelijk uit de opening en bereikte deze stelling:

Anton - Bram

Ik dacht hier, nou ik sta beter, zijn loper van e5 moet weg, met Pe7 kan ik zijn dame altijd terugschoppen mocht het ooit nodig zijn; ik kon het me nauwelijks voorstellen en anders pak ik op a2 een pion en heb 2 vrijpionnen, wat in de meeste eindspelen toch de doorslag zou moeten geven. FOUT FOUT FOUT, dit is nu de reden waarom ik gedegradeerd ben uit groep A. Niet omdat de mensen in groep A weinig voor elkaar onderdoen, niet omdat mensen erop gebrand zijn niet te degraderen en eventueel nog een turnusje mee te pakken om je te kwalificeren voor de o zo belangrijke

4^e turnus, waarin slechts 6 spelers om de hoogste eer mogen strijden, niet omdat ik me tegen half tien al helemaal klem gezopen heb tussen de vrienden van UVS en mijn stelling zo verhelderend is dat ik hem toch nog troebel zie. Nee, gewoon omdat ik een stelling niet kan beoordelen, ik mis de simpele tactische dingen die de gemiddelde UVS-er er wel ziet; Anton is daar inderdaad een mooi voorbeeld van, hij is speeltechnisch misschien wel sterker dan de gemiddelde UVS-er, maar hij is nog niet volledig ingeburgerd.

Anton speelde hier wat alle UVS-ers al gezien hadden, **23) Pg5!**

De partij ging als volgt verder **23) ... Pxe5 24) Pxe6+ Ke7 25) dxe5 Kxe6 26) Tad1 Td8 27) Dxc7 Th4 28) Td6+ Kxe5 29) Thd1 Txd6 30) f4+ Ke4 31) Dg6+ Kxe3 32) De8+ Kxf4 33) Tf1+ Kg5 34) Dxc8+ Kh6 35) Dh8+** en remise gegeven...

Anton heeft hierboven minimaal 1 keer de winst gemist en ik kwam dan ook met de schrik vrij. Het mocht niet baten, ik degradeerde vrij kansloos met 2 uit 6 uit deze poule, waarin ik toch meer zou moeten kunnen halen.

Zoals je snapt, was ik niet gelukkig met mijn eigen spel bij UVS tot nog toe, maar ik heb mezelf bekeerd en waarschuw u dan ook, inmiddels ben ik weer in de B-groep begonnen tegen de vrienden van UVS. En dat gaat me nog redelijk af, het maakt niet uit hoe slecht de zetten zijn die ik doe, zij pushen mij omhoog, door me toch zoveel kans te geven in een partij dat ik er vanzelf een benut en zo de vis op het droge krijg; mooie jongens van de B-groep, daar kun je nog eens een biertje mee drinken!

Echter A-groepers, wees gewaarschuwd, ik kom terug....sterker nog, ik ben in alle opzichten sterker geworden, uiteraard schaaktechnisch, maar omdat ik me zo vaak in de gezelligere gelederen laat afzakken word ik binnen zeer korte tijd een UVS-er. Ik verwacht in de 4^e turnus dan ook weinig problemen, als ik die andere 5 UVS-ers te grazen neem, ik neem alles en iedereen serieus en word op mijn klompen kampioen.

Tot slot nog een sublieme partij van mij waarin ik in een externe wedstrijd een speler van het eerste compleet kansloos laat.

Bram - Maarten

1) **e4 c5** ik wist wel dat hij de externe serieus nam 2) **c3 d5 3) exd5 Dxd5 4) d4 Pc6 5) Pf3 Lg4 6) Le2 e6 7) h3 Lf5** hij weet nu al niet meer waar hij naartoe moet met zijn Loper 8) **0-0 Pf6** en vanaf hier zou de buit definitief binnen moeten zijn, normaal zet hij hem toch ook op h6 9) **Pa3!** tegen een andere speler zou dit een slechte zet zijn, maar Maarten zat hier al nagelbijtend achter zijn bord, hoe hij dit had kunnen missen, hij geen paard aan de rand en ik wel. 9) **...a6 10) Pc4** hoppaardjehop, als is het wel een concessie om een zo mooi paard te decentralliseren, je zag Maarten ook gelijk weer een beetje opveren 10) **...Td8 11) Pe3** hier zakte hij weer in, hij vreesde vreselijke paardmanouvres 11) **...Dd6 12) Pxf5** ik zag het niet meer, dus besloot ik mijn paardje maar af te ruilen om het relaxed uit te schuiven met een loperpaar meer. 12) **...exf5** Maarten was er als de kippen bij om die rotknol van het bord te nemen, hij glunderde waarachtig van oor tot oor, gelukkig wist ik wel beter 13) **Dc2 cxd4 14) cxd4 Pe4** ohoh, hij heeft ook paarden, gelukkig staan ze niet zo goed, dacht ik nog 15) **Td1 Le7 16) a3 0-0 17) b4 Lf6 18) Lb2** en loperlijnen, alles op die zwarte koning 18) **...Td7 19) Pe5** kom ik weer. Paard 2 is onderweg, Maarten zag de velden voor mijn paard alweer verschijnen,

maar kon het toch niet over zijn hart verkrijgen hem zelf te ruilen 19) **...Tc7 20) Pxc6** missie geslaagd, loperpaar tegen loperpaard en nu uitbuiten 20) **...TxPc6 21) Da4 Lh4** ja maar dat mag niet, kunnen er geen paarden meer aan de rand, verzint ie gewoon een randloper en dat is niet het ergste, het is nog een goede zet ook! 22) **Lf3 f2** was even niet meer te dekken, want op Tf1 volgde Dg4!, maar op zich is het gunstig om een half open f-lijn te hebben, dacht ik nog 22) **...Lf2+ 23) Kf1 Dg3** wat komt die nu weer doen, dacht ik nog 24) **Db3 Tfc8 25) Tac1 Txc1 26) Txc1 Te8 27) Dd3** ja van die open f-lijn moet het niet meer komen, even zorgen dat ik niet mat ga 27) **...Le1 28) De3 Ld2** ajaja wat nauwkeurig 29) **De2 Lxc1** kwaliteit meer of minder, ik dacht nu kan ik tenminste ten volle profiteren van mijn loper, die stukken van hem willen allemaal naar f2 en dat kan niet, ik heb tenminste de ruimte 30) **Lxc1 Pd6** gaat ie ineens terug...ja gemist en wat overblijft is een ruïne in de tegenwoordige tijd 31) **Df2** even dames ruilen, misschien heb ik dan nog iets aan mijn lopers 31) **...Dxf2+ 32) Kxf2 Pe4+ 33) Ke3** het is al bijna een eindspel, centreren die koning 33) **...Pg5+** gemist 34) **Kd3 Pxf3 35) gxf3** ja dit kost me gelijk mijn loperpaar: dan wordt het tijd om hem de hand te schudden en zo geschiedde.

GELUKKIG SPEELT MAARTEN IN DE INTERNE TEGENWOORDIG WEER 1.Ph3, nu alleen nog hopen dat ik zwart heb tegen hem.

ERGERNISSEN-TOP-10 OP EN ROND HET SCHAAKBORD

Er gebeuren leuke, rare, spannende en mooie dingen op en rond het schaakbord. Maar er gebeuren ook irritante dingen. Van die dingen die je onbedoeld of juist opzettelijk uit je concentratie halen. Van die dingen die het bloed onder je nagels vandaan halen. Van die dingen die eigenlijk in mijn ogen onmisbaar zijn om een saai potje schaak te veranderen in een goed verteerbare schaakavond.

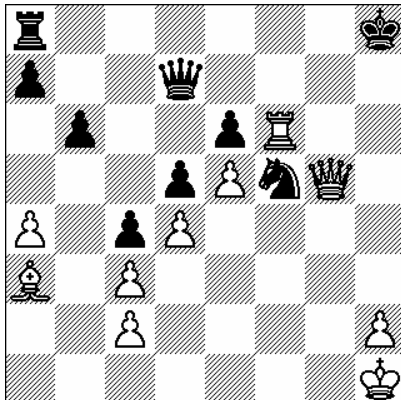
Hieronder een top 10 van de meest irritante ergernissen op en rond het schaakbord.

1. Oneigenlijke voorwerpen op het bord: je kent dat wel, van die minuscule wimperhaartjes, schaamhaarachtige neusharen of shagdraadjes die net op dat ene cruciale veld liggen waar jij gefixeerd naar staart voor je volgende zet.
2. Cirkelvormige, geïmpregneerde vlekken in het hardhouten schaakblad, zonder uitzondering afkomstig van nakaartende, vloekende en tierende, zwaar-bierdrinkende bartypes (aan de vorm en de mate van impregnatie af te lezen gaat het minimaal om bollekes of tripels). Pogingen om de vlekken weg te boenen zijn zinloos, alleen schuren en opnieuw velden inkleuren biedt nog soelaas.
3. Een mengsel van schaakstukken van verschillende komaf: een plastic dame tussen een hardhouten koning en een onthoofd, melaats paard heeft geen andere functie dan de denker af te leiden van het spel. Ook hierbij geldt dat pogingen om de originele stukken weer met hun broers en zussen te herenigen vergeefse moeite zijn; na een week is het weer een incestueus zootje.
4. (Opzettelijk) verkeerd geplaatste stukken die zich als potentiële asielzoekers uitdagend op de grens van hun velden bevinden. De ene categorie schakers (de rekkelijken) zal dit worst wezen, terwijl een andere categorie schakers (de preciezen, waartoe ik me reken) minutieus bij aanvang van het spel de stukken op hun veld centreert en gedurende het spel iedere zet vergezeld doet gaan van een tijdrovende positionering op hun nieuwe plek. Vooral tijdens het eindspel kan het opzettelijk decentreren van de stukken een doorn in het oog van de preciezen zijn (en een enkele keer zelfs een handig hulpmiddel om reuzensprongen met de pion te maken!).
5. Het gevecht met het (gratis) koffiekoekie: ook hier twee categorieën: enerzijds de drinkers die argeloos, zelfs blindelings, in één vloeiende beweging het papiertje openscheuren en het koekje in één schokkende beweging naar binnen werken. Aan de andere kant zijn er de stuntelaars die verwoest trekkend en bijtend pogingen ondernemen om het gewilde koekje op te peuzelen, daarbij een krakend, snirpend geluid makend (zie ook punt 7).
6. Het onvermijdelijke voetenbad op je lang verbeide koffieschoteltje; dit alleen is nog daar aan toe, maar vooral het nadruppelen van de koffie op je beduimelde notatieboekje (was toch al geen schoonheid) of – o ergernis! – op het schaakbord waardoor je met je zakdoek in de weer moet, doet het irritatiegehalte geen goed.
7. De kakofonie in een ruimte waar serene rust zou moeten heersen: een greep uit de meest irritante onwelluidende geluiden: gesmiespel (vooral omdat je het niet kunt verstaan), geschaterlach (heb ik zo'n domme zet gedaan?), koffiekoekiesgekauw, koffiekoekiesverpakkingesnrirp, geslurp, vingergetik, voetengestamp, gehik, geïnhaleer en ge-uithaleer, gehinnik, gegrinnik, gekuch, gehoest, geschraap, gezang (van zich continu herhalende hoogst irritante

kinderliedjes in mijn eigen hoofd), kortom, gekmakend!

8. De non-verbale expressie van de omstanders (de mooiste zijn te zien in tijdnoodfases): opgetrokken wenkbrauwen, hoofdschuddens, afkeurende blikken, bemoedigende blikken, boze blikken et cetera.
9. De niet-meewerkende klok: ik ben zo iemand die intens geniet van het getik van de mechanische schaakklok en gruwel van de onheilspellende stilte van de digitale klok. Maar het moet niet te gek worden: er circuleren nu klokken die alleen nog met fysiek geweld een bepaalde kant ingeduwd willen worden, andere exemplaren laten spontaan hun indrukknophoedje los.
10. Het over-en-weer-getrakteer: soms heb je de pech dat je een droogkloot treft, ik bedoel zo iemand die uit sanitaire of financiële redenen de hele avond op een droogje zit; kun je tig keer aanbieden iets te drinken te halen, loop je steeds voor je eigen goedje. Een andere keer heb je de pech dat je toevallig (!?) de eerste en toevallig (!?) de laatste consumptie haalt. Zelden echter is het drankniveau qua rondjes in evenwicht.

Ondanks deze irritaties (of juist dankzij de charme ervan) komt er toch nog ooit een vermeldenswaardige partij uit mijn vingers; vandaar dat ik afsluit met 2 opmerkelijke partijfragmenten uit de afgelopen periode:

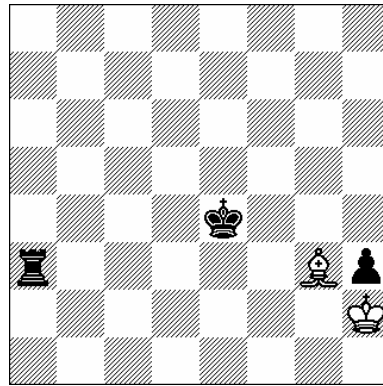
MV – K. Vogelpoel

UVS3 - Elster Toren (9-12-2002)

stelling 1 na 24. ...Kh8

In deze riante positie kostte me het nog enige moeite om de direct winnende zet te vinden. Zoekt u mee?

MV – Wim Krabbendam (25-11-2002, interne competitie)

Stelling na 62. Lg3

Omdat Wim zijn enig overgebleven pion gaat verliezen, berust hij in remise. In al mijn naïviteit (en in nijpende tijdnood) zou ik inderdaad hoogstwaarschijnlijk 63. Kh3: hebben gespeeld, maar dit verliest onmiddellijk. De loper (en dus de partij) gaat verloren na Kf3! Remise is bij goed spel van wit alleen te halen door de pion rustig te laten staan en met de loper te pendelen.

(Antwoord stelling 1: 25. Le7! en wint. Na 25. ...Tg8 liet zwart zich matteren.)

■ MARCEL VERSTAPPEN